

Bomenvisie Poëziebosnetwerk www.poeziebos.be

Bomenvisie bosdichters Lappersfort Poets Society (de stem van de stemlozen: zorg voor dagelijkse landschap: bomen, bos, natuur, aarde, water, licht, lucht)
www.poeziebos.be <http://www.natuurenbos.be/nl-BE/Domeinen/West-Vlaanderen/Lappersfortbos.aspx> (Dagelijks van zonsopgang tot zonsondergang langs het Hugo Clauspad Poëziebos <http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars>) Onderaan 7 fragmenten literair bos

De Lappersfort Poets Society is een kring van dichters en dichtersessen die de bezorgdheid voor de aarde in poëzie heeft gegoten. Net zoals in de film Dead Poets Society van Peter Weir ervaren wij de natuur en de bossen als een onmisbare bron van leven. De stem van de bosdichters fluistert zich een weg naar het oor van de wereld. Ook wanneer stormen van protest zijn gaan liggen en iedereen zwijgt, blijven wij koppig fluisteren en formuleren. We richten standbeelden op voor gesneuvelde eiken, beuken, lindes en populieren, we schilderen miniatuurtjes voor uitgestorven vogels en vertrapte paddenstoelen. We hamsteren metaforen, we bouwen machtige taalconstructies om het Lappersfort Poëziebos (*) met het regenwoud te verbinden. We geven zuurstof aan het leven en houden dromen levendig. We geven eten en drinken aan idealen.

Onze thuisplek is bij de muzes van het Lappersfort Poëziebos. Het Hugo Clauspad in het Lappersfortbos staat onder onze hoge bescherming. Het is een rust- en stilteplek die we koesteren. Iedereen kan er zijn batterijen opladen, om morgen weer onvermoeibaar verder te strijden voor een wereld van duurzaamheid en dierbaarheid.

HOOG TIJD VOOR EEN RERUM NOVARUM IN VLAANDEREN VOOR DE BOSSEN EN BOMEN. WEG VAN HET VAGEVUUR VAN DE VOORTDURENDE KAP WACHTEND OP GODOT & BELOOFDE BETERSCHAP ? OVERHEDEN MOETEN DE TWILIGHT-ZONE EN DE NEWSPEAK OPGEVEN !

Wij ondertekenen met de bosdichters, de muzes van het bos & het Poëziebosnetwerk het Klimaatakkoord van 11.11.11 en Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen www.klimaatakkoord.be en engageren ons om bij de komende verkiezingen de (bedreigde zonevreemde) bossen & bomen <http://www.vbv.be/bedreigdebossen/>, de bos-minister & de politici van goede wil niet los te laten. Ons bosverhaal is er één van aanplanten & behouden <http://www.regiobrugge.be/ggf-info.php?p=207> en elkaar rond de tafels treffen.

Er moet een nieuwe wind waaien in het Vlaamse bomen- en bosbeleid. Een nieuwe frisse geest. Om te beginnen moet men de bijlen opbergen. Nu nog bomen en bossen kappen is geen goed bestuur, maar arrogante machtspolitiek. De bosminister Joke Schauvliege beloofde aan een vlaams plan te werken voor de bedreigde zonevreemde bossen. Doen !! Ook de steden, gemeentes en provincies kunnen nu beter hun boomplannen op tafel leggen. Als drie musketiers moeten ze samenwerken aan boom - en bosbehoud. De gouverneurs zouden per stadsregio de boombeschermers, de lokale overheden, de diverse groendiensten en de actiegroepen kunnen samen rond de tafel brengen. Er is naast boomactie ook nood aan intervisie en diplomatie. De verontwaardiging over de zinloze kap moet ook de tafels van de macht bereiken ! Er kan zo iets nieuws groeien ? Of minstens meer uitleg en debat over het gevoerde beleid ! Ook is er grote nood aan terreinwandelingen met bos- en boomgidsen die ons het aanwezige groen en hun

verhaal beter leren kennen en waarderen. NME. Natuur en Milieu Educatie...

Als bosdichters vragen wij dat in een erfgoedsteden minder slordig zou worden omgesprongen met de nog resterende bomen en natuur. Het beleid mag niet dweilen met de kraan open. Laat ons bomen planten en bestaande bossen en bomen behouden. Bomen zijn zuurstof voor het leven. Ze kleuren ons landschap en onze dag. Vaak worden ze om de meest onnozele redenen weggehakt en dan rest vaak enkel nog beton en asfalt. De stad en zijn deelgemeentes worden fletser en grijzer. We roepen alle stadsbesturen op om alle stukjes groen en bomen in de straten van hun steden in kaart te brengen en wat rest te bewaren. Er moet dringend een herbebomingsplan opgemaakt worden. In overleg met de bewoners, met de keuze voor het beste groen en met een onderhoudsgarantie (werkgelegenheid!). Bomen zijn zuurstof voor het leven. Ze geven ademruimte aan de ziel (geestelijke gezondheid & welzijn). We pleiten ook voor het behoud van dreven en groenelementen. Al te vlug wordt de bijl erin gezet en moeten de omwonenden opkomen voor het behoud van dit groen. Verder moet nog meer aandacht gaan naar het behoud van de groene stapstenen als parken, kasteeldomeinen, kloostertuinen, boomgaarden,....

Onze gedichten met de stem van brood en bossen lees je op <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php> en op www.poeziebos.be
Ter inspiratie van de mensen in Vlaanderen die van bomen en bossen houden.

(*) Het bewaarde Lappersfortbos (met dank aan de Vlaamse boswachters van het ANB <http://www.natuurenbos.be/nl-BE/Domeinen/West-Vlaanderen/Lappersfortbos.aspx> dagelijks van zonsopgang tot zonsondergang langs het Hugo Clauspad Poëziebos <http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars>) maakt deel uit van de Brugse groene gordel, een begrip met geschiedenis. Het is er een uitloper dicht tegen de binnenstad van. In 1964 introduceerde de groep ' Mens & Ruimte ' het begrip ' Groene Gordel ' in het eerste provinciaal structuurplan van de provincie Vlaams-Brabant. Het begrip " Groene Gordel " (Green Belt) kwam uit Engeland en werd in de Vlaamse rand consequent toegepast waar het nog mogelijk was. Dankzij dit beleid werd de suburbanisatie aan banden gelegd en wordt Brussel vandaag nog steeds omringd door een groene gordel van prachtige bossen, parken, tuinen, kasteeldomeinen, open kouters en landelijke dorpjes (zie www.groenegordel.be). Het is ook een internationaal begrip zie www.greenbeltmovement.org <http://europeangreenbelt.org/> maar ook een begrip in A www.150jaarfortengordel.be www.ademloos.be

In Brugge is de groene gordel vooral gekend van de strijd voor het behoud van de open ruimte in het Chartreusegebied. Zie <http://users.pandora.be/a150254> www.ggf.be en www.wittepion.be . Het zuidelijke deel van de groene gordel is een waterbuffer, archeologische en cultuurhistorische site, randstedelijk landbouwgebied in een open-ruimtenatuurverbindingsgebied, landschappelijk waardevol verwevingsgebied en een plek waar je nog vrijuit kan ademen. Een strategische voorraad natuur en buitengebied die we bij de afbakening van het regionaalstedelijk gebied voor de volgende generaties moeten bewaren. In 2002 was er zelfs een groep groene gordel bezetters, het Chartreusefront genaamd. Zij kraakten het Groot Magdalenagoed, een historische hoeve die toen verkommerde en nu onder de hoede van de provincie en Ons Erf staat.

bosdiplomaat Luc Vanneste

DE KEYSERLEI : in memoriam-gedicht

We maken ons bed bij de lindes.
Waken over blozende moeders
wier doodsreutel wij horen,
alleen omdat het zo beslist is.

We maken ons bed bij de lindes.
Dekken hen toe tegen de winter
van het misverstand, tegen de
mist die uit het zuiden komt.

We maken ons bed bij de lindes.
Vertellen hoe klein we nog waren
toen zij ons al belommerden
onderweg naar het station.

We maken ons bed bij de lindes.
Weten hoe diep hun wortels zich
in ons vertakken en hoe de kanker
ons straks net zo kaal plukt als zij.

We maken ons bed bij de lindes.
Al graven bulldozers ons af, hakken
kettingzagen ons hart uit, we blijven.
Van gevels alleen kun je niet ademen.

We maken ons bed bij de lindes.
We moeten die stammentwist
winnen met woede en woorden, met
het zachte geweld van de zuivere rede.

Peter Theunynck, Lappersfort Poets Society

<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

PETER HOLVOET-HANSSEN

Waar is, daar was

Trek de pijl uit mijn hart, laat varen de ikpersoon
ontspan je hemelboog, treed mee buiten de oevers
we planten kikkerpoelwoorden op dodenakkers
onze zinnen wapperen in de wind voor dit kind
hoort het paard van Sinterklaas op haar vliegende fiets

De wind vertelt d'histoire van het Lappersfortbos
van lapje bos tot fort, aan d'overkant van 't vaartje

koning eik, prinses linde, trawanten van het mos
vechtend tegen hakbijl, pletwals, oprukkend beton
regendruppels als naalden en de stervende zon

Jonge bomen vervangen zomaar niet de oude
reuzen – vossen zijn voortvluchtig en dassen hebben
koude neuzen – wachtend op de bus waar de beuken
(kruinen zo groot als 't wortelgestel) elkaar steunden
fopzwam ondergronds een kous maakte voor de boswilg

Strijk een lucifer voor de populieren die hier
tierden, voor de blauwe schicht van het ijsvogeltje
(ook vogels kunnen high worden), voor de plooirokjes
die hier zwierden en zoals het vuur het hout beklimt
en sap dat uit de stam komt zweten: zeg dat het niet

waar is, het bladergeruis werd geen verkeersgeraas
de gordel geen stalen long – levend hout, levend vuur
van kist tot as: waar een toren stond, krast nog de kraai
boomklevers op uitkijk waar de struikrovers klommen
aan 't Zuidervaartje, aan d'overzijde van de brug

Brugge, 3 december 2004

Uit 'Spinalonga. 44 gedichten' – 2005, Prometheus, Amsterdam; werd ook
opgenomen in de Lappersfort Poets Society-bloemlezing 'Stem van brood en bossen'
van het GGF en later in de PHH-bloemlezing-bundel 'De reis naar Inframundo' –
2011, Prometheus, Amsterdam

www.poeziebos.be 29 januari : de stadsdichter voor Brugge bij de muzes
[Poëziebos ! Van zonsopgang tot zonsondergang : Hugo Clauspad](#)
[Lappersfortbos http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars](http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars) [Hugo Clauspad op Literatuurplein](#) [Hugo Clauspad Poëziebos](#)
[Brugge in Poeziekrant 3 - 2011, met dank aan](#)
[Poëziecentrum http://www.natuurenbos.be/nl-BE/Domeinen/West-Vlaanderen/Lappersfortbos.aspx](http://www.natuurenbos.be/nl-BE/Domeinen/West-Vlaanderen/Lappersfortbos.aspx)

uitstel is het beste medicijn voor woede (Seneca)

PS. Literair bos ? Lees hieronder zeven literaire bosfragmenten staande in zelfde verhaal als Robin & Marion of Sherwood, muziek Clannad/Enya

"Waarom ben je gekomen ?" vroeg Herne, heer van de bomen en god van de bossen aan Robin Hood. ' Om mijn gelofte te breken ' Robin was bitter gestemd en moedeloos en voelde zich koud van binnen. "Dat kun je niet. Je bent uitverkoren. Er is geen ander" donderde de stem..."Jullie moeten je doel voor ogen houden" zei Herne. ' Het doel is onbereikbaar ' bromde Robin lusteloos. ' Mijn pijlen gaan verloren ' "Span dan je boog opnieuw" beval Herne. ' Waarom ? ' vroeg Robin wanhopig. ' Waarop moet ik richten als ik geen doel heb? ' "Je hoeft niet te richten" sprak Herne de jager kalm. "De pijl zal het doel vinden". (uit de honden van Lucifer, Robin May)

Hernes stem weerklonk. " Om de zwakken te helpen, de hulpelozen te beschermen en te strijden tegen tirannie. Zo moet het zijn...Robin met de kap. " (alzo sprak Herne, de heer van de bomen en de god van de bossen in 'De man met de kap' van Anthony Horowitz)

1) DE BARON IN DE BOMEN...

Italo Calvino : "De baron in de bomen" een verhaal over een jongen die eind achttiende eeuw een boom inklimt en er niet meer uitkomt

2) De boom N

(*"De boom N" is een dichtbundel van Brugge 2002 - dichter Peter Verhelst uitgegeven bij Prometheus. Een lang tuingedicht over de kennis van de dood die de toegang tot het paradijs en het eeuwige leven onmogelijk maakt. De tuin is geen idyllische oase. De duivelse slang is nooit ver weg, er marcheren "legerschoenen" in de tuin, mensen zijn gelaarsd, gehelmd, en bleek als de dood. De tuin is hemel en hel, leven en dood, hij is een smeltkroes van dreigende beelden... - Bart Vervaeck in De Morgen van 21/10/1994 -)*

3) ENKEL DE DAAD

Ondertussen verscheen de tweede roman van Marijke Libert "Enkel de daad"... Over 'boomactivisten & een ringweg en de droefenis die blijft hangen tussen de bomen'; met de bezetting van het Lappersfortbos als duidelijke inspiratiebron !

Slotwoorden uit Enkel de daad van Marijke Libert, dank aan uitgeverij Cossee
De droefenis hangt tussen de bomen. Alles valt naar beneden, niets valt naar omhoog. Ik zei dat je moest vertrouwen op wat je zag, maar dat er ver voorbij het zien nog belangrijker dingen waren. En dat het dan kon dat iets plotseling naar boven ging. Als je dat maar hard genoeg geloofde dan gebeurde het ook. Klim jij maar ver weg. Hoe hoger je bent, zoveel later zullen de vlammen jou bereiken. Ik beneden ben niet veilig meer. Ik kan het niet meer. Hier sta ik, tussen de dertig en de dood, terugkeren kan niet meer.

4) BIOBOY geïnspireerd op verhaal bedreigde Lappersfortbos

Bioboy gaat over Floris, die op het verkeerde pad terecht komt en van de jeugdrechter veroor-deeld wordt tot een aantal uur gemeenschapsdienst. Hij moet bij de plantsoendienst gaan wer-ken en mag af en toe mee naar het bos. Door de

vervuiling leert hij van het bos te houden en komt tot inzicht wat betreft zijn 'crimineel' verleden. Als het bos dan plots moet verdwijnen, doet hij alles wat hij kan om het bos te beschermen. Het werd op 25 maart ll.- daags na de Romerodag 2007 - voorgesteld en heeft al een paar goeie reacties gekregen als jeugdboek voor 12- tot 15-jarigen, uitgegeven bij uitgeverij De Eenhoorn. Is geïnspireerd op de strijd voor het Brugse Lappersfortbos. Op deze link kun je de mooie cover bewonderen:

<http://www.eenhoorn.be/site/boeken/kinderboek.php?bkdetail=NDMxMw==&bksrt=a2luZGVyYm9law==&bkonserverdeling=b2s=&bktype=bmldXc=>
<http://inge-misschaert.skynetblogs.be> (de link van Bioboy en Klapperbos)

FRAGMENT UIT *BIOBOY*

Op weg naar de open plek in het Klapperbos ging ik even langs bij mijn oude eik. Ik liet mijn vingers over de stam gaan. Overal zag ik nieuw leven in wording. Dit bos leeft, dacht ik. Het wil leven en niets mag dat beletten! Op de open plek zat een dertigtal mensen in een cirkel. In het midden stond een grote lamp. Een man ging in het midden van de kring staan. Het werd meteen stil. 'Beste vrienden,' begon hij. 'We hebben allemaal hetzelfde doel. We willen dit bos van de ondergang redden.' Hij zweeg even. 'De massaconsumptie kunnen we niet tegenhouden. We kunnen niet veel doen tegen de globalisering van de wereldhandel. Maar in dit dorp hebben we wel een stem. Als we onze stem luid genoeg laten klinken, kunnen we dit bos redden.'

Iedereen begon spontaan te juichen en te klappen. Geen woorden maar daden. Ik was benieuwd. Want al werd gezegd dat we een stem hadden in dit dorp, ik had daar nog weinig van gemerkt. En ik was ook niet meteen onder de indruk van de opkomst. Hoeveel lawaai konden dertig stemmen maken? Een jongen was opgesprongen. 'We moeten dit bos redden. We moeten!' Hij gebaarde wild om zich heen. 'Er staan waardevolle planten en bomen in dit bos, er huizen hier dieren. Mensen komen hier tot rust.'

Inge Misschaert

Met dank aan uitgeverij De Eenhoorn

5) Vlaams Filmpje 'slapen in de armen van een boom' van Ludo Enckels,

Hanne - het jongere zusje van Lies - één van de ex-bezetsters van het bedreigde Reuzenbos schrijft een ultieme brief aan de ministers:

'Mijnheer, mevrouw de minister, ik schrijft U omdat ik niet meer weet wat ik kan doen om Reuzenbos te redden. U bent mijn, onze laatste hoop. Zonder twijfel bent u op de hoogte van ons probleem, want het gevecht voor het behoud van het bos is al vaak in het nieuws geweest. Reuzenbos ligt niet zo heel ver van ons huis. Wij, hebben er vaak gespeeld.

Er is heel veel wat ik niet begrijp mijnheer, mevrouw de minister. Hoe kan het nu dat een bos misschien zal verdwijnen als zoveel mensen het willen behouden? En hoe kan het dat Lies, die echt een heel goed mens is naar de gevangenis moet en gestraft zal worden? Omdat ze in dat bos ging wonen om te tonen hoe graag de mensen dat stuk groen willen behouden? Om te tonen hoeveel ze ervan houden, hoe erg ze dat stukje groen nodig hebben? Ik hoop, mijnheer en mevrouw de minister, dat U nu beter begrijpt wat hier eigenlijk gebeurd is. En dat Reuzenbos mag blijven.

Heel erg bedankt dat U mijn brief hebt willen lezen. Ik hoop dat U een goede oplossing zult vinden.' Hanne

Hanne mijmert in zichzelf en denkt : 'Ja wij zijn de vrienden van het bos, van deze wereld vol levende wezens, waarin we zoveel plezier beleefden, zoveel droomden. Als ik niet zo jong was, dan was ik ook de hele tijd in het bos gebleven. Heel veel vraagtekens heb ik bij dit gebeuren in dit grootse levende bos.'

Ludo Enckels

Met dank aan Uitgeverij Averbode

www.ludoenkels.be (slapen in de armen van een boom)

6) FRAGMENT UIT HET *DE BEHA-BOOMHUT*

Puf voelde even aan zijn boog en pijlenkoker, die hij stiekem onder het dekentje mee naar de boomhut had gesmokkeld, zette zijn sterrenslaapmuts op en liet zich diep in het hoofdkussen wegzakken. Pit volgde zijn voorbeeld en trok het dekentje tot aan haar kin.

' Welterusten, Pit, ', geeuwde Puf. ' Slaap ze, Puffie. '

De bladeren van de vogelkers spiegelden zich in de stralen van de volle maan, die hier en daar als strak gespannen zilveren linten door de hoge boomkruinen priemden. Het viel Pit nu op hoe stil het eigenlijk in het bos was. Onwijs veel stiller dan overdag. Dit was een heel ander Biezenbos, zonder het vertrouwde vogelengezang. In deze donkere stilte kon je zelfs je eigen hart horen bonken.

Marc de Bel

Met dank aan uitgeverij Clavis

- 7) "For me, words on a page give the world coherence... Words tell us what we, as a society, believe the world to be." A. Manguel, Dagboek van een lezer. Het zevende boek wordt ondertussen geschreven... [Uitkijken naar Lappersfortboek in 2012](#)

Komt, mijn vrienden. Een nieuwe wereld wacht. Tot achter de zonsondergang wil ik varen. Al is de oude kracht niet meer, die hemel en aarde verzette, we zijn wat we zijn : ons hart verlangt naar grootse daden. Tijd verzwakt ons, wilskracht versterkt ons om te streven, te zoeken, te vinden en niet te wijken. (Lord Tennyson, geciteerd in film 'Dead Poets Society' inspiratie bosdichters)